

fees posju. Soit jõlusteend talla ons
elulus õra, ja fees ^{istpid} kõpad tõde
enepole usofies.

4. Nõdd.

Tamme aua x allal (Seevorevaldsmän-
gind) nõrd Leped. Üks valge obene
tuhut jõest väga ja põrand rohku
ja eelde peid. Lepid nõndi oot,.
obene alud oige vagane ja leppid
xand ta felga tiitumma. Ta obene
länd jõi poolt Üks leps jäid aja
meha ja otsrand. Üks lempid x
spurttu tufara ja nõxa nõfara
peab. Kui obene nõxa nimet
xalud, katund ta laste all õre
ja jätid lepid mehd.

5. Wallik Mats.

Wallik Mats elas P. Wallikas, idapi
õra fai kumbla, et ta is valikis on
õra läss ja ta valet suulama. Kui kõli
nägi, et õrn tulab, ta eesas vallu vist
võt määrima ja tegi, et ta ei näestip-

et õrra tabb. Tärsdu põoris to ümber
ja üles: „Nõek, ma ei näinud, et
õrra pille tagan, tere õrra! Õrra
teretas vasta ja üles: „Mets, maahe
kunlund, et ja easte mõistad volatute,
volate nõid mulla sa üns puer voli!“
Mets vastas: „Kul ei ole nõid aega val-
lade, ma läin poola ötsim; Hakk,
nig! saab muidu poola, siel on teada
ni palja, et pole torvis raha mängi!“
Õrra munits põde, läss koda ja lassaküün-
ne skeft iste jauna, et xs ilms volata
poola ötsim minna. Aja see nõori!
Ei saanud poola muidu, xui rohe eft!
Täpel põewal entpus õrra kallpi märgi
ons jutub ja üles: Kudas ja, tööras,
tahpid mull nii rõp valatade, haavat-
see sedagi pooli ilme rapeta! Mats vastas,
õrra ju if pääsiv valatade!

Tamme nõrd läss õrra idapi, jõle märgi
tulla ja peatka ta haavatust poola toomis,